

ninger, der ledsager Lovforslaget, og for øvrigt ogsaa efter den højtærede Ministers Udtalelser ved Sagens Forelæggelse mener jeg, der kun er Grund til at anbefale Lovforslaget til hurtig og uforandret Vedtagelse.

Godskesen: Meningen med Patenter er jo at skaffe Opfindere et rimeligt Vederlag for deres Arbejde. Under Verdenskrigen har imidlertid disse Forhold, ligesom andre Steder, saaledes ogsaa her, lidt Forstyrrelse; Opfindere er i stort Omfang blevet afskaaret fra fuldt at udnytte deres Patenter, medens de dog i sin Tid har anvendt Tid paa deres Opfindelser og ogsaa har haft de Udgifter, som har været forbundne med at bringe Opfindelserne frem. Det er naturligt og rimeligt, at man nu, efter at Freden er vendt tilbage, søger at raade Bod paa den Uret, Opfinderne saaledes er kommet til at lide. De krigsførende Magter har allerede ved Fredstraktaten ordnet Forholdet mellem sig selv, og der er nu fra det internationale Bureau i Bern sket Henvendelse til de neutrale Magter om at følge efter. Jeg finder, at det er aldeles rimeligt og naturligt, at det sker, og jeg tror ogsaa, at man fra Rigsdagens Side maa kunne tiltræde den Form, som disse Regler har faaet gennem det Lovforslag, der foreligger her i Dag. Jeg er ikke blind for, at Lovforslaget, saaledes som det er affattet, overfører en betydelig Myndighed fra Rigsdagen til den højtærede Minister; men paa den anden Side ser jeg klart, at de Bestemmelser, der her er Spørgsmaal om at træffe, ikke ret vel lader sig affatte i Lovens Form; der maa gives Ministeren, Administrationen en vis Frihed til at forme Bestemmelserne efter de Krav, som maatte vise sig. Jeg gør derfor heller ingen Indvending imod den Form, som Lovforslaget har faaet, og skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget uforandret til Vedtagelse.

Marthin Olsen: Dette Lovforslag søger at knytte de Traade, som har været revne itu under Krigen, og derved atter fremme det internationale industrielle og kommercielle Samkvem. Der bliver med andre Ord givet et Moratorium for de Patenter, som ikke har kunnet udnyttes i den Tid, der er passeret. Dette lader sig vel ikke gøre paa anden Maade — som det ogsaa blev berørt at den ærede foregaaende Taler —, end ved at der gives Ministeren Bemyndigelse til at skønne over

hvert enkelt Tilfælde. Tilfældene ligner ikke alle sammen hinanden, de kan være højst forskellige, og de maa sondres saaledes, at der i de Tilfælde, hvor der oplagt ikke har været nogen Hindring, ikke bør gives nogen saadan Indrømmelse. Ministeren maa altsaa i hvert enkelt Tilfælde, der bliver forelagt ham, skønne over, om vedkommende skal nyde godt af denne Lov eller ikke. Jeg ser derfor heller ikke, at der er Anledning til andet end at fremme dette Lovforslag hurtigst muligt for at bidrage vort til, at den Forbindelse, som desværre har været afbrudt saa lang Tid, atter kan blive knyttet.

Leerbeck: Da det under Krigen sikkert har været vanskeligt for mange Patentindehavere at udnytte deres Rettigheder og overholde at betale Afgifterne, maa den foreliggende Lov om Ændring i Patentloven siges at være særdeles rimelig. Efter denne skal Patenter, som har været gældende imellem 1. August 1914 og 1. August 1919, kunne fornyes, naar Patentindehaveren godtgør, at han paa Grund af Krigsforholdene ikke har kunnet benytte Patentet i fuldt Omfang. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Handelsministeren (Hage): For de fremsatte Udtalelser om Tilslutning til Lovforslaget takker jeg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Læbæltter.

Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3693).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jørgen Berthelsen: Den Kommission, der blev nedsat den 23. December 1915 angaaende Læbæltters Ophævelse, afgav en enstemmig Betænkning den 6. September 1919. Denne Kommissions Sammen sætning vil jeg tillade mig at nævne. Formanden var Departementschefen i Inden-